

کۆنفرانسی میرزا ئەحمەد داواشی و پەقیق

هۆمەر نۆریاوی

بەرئێوەچوونی هەر چەشنە کۆبونەوه، کۆنفرانس و فینستیقائیک، بەک لە پێوەرەکان بۆ کۆمەڵگەیهکی سەردەمیانه دیتە ئەژمار و گەرەک بەهەند وەرەبگیردریت. پروداو و بویەری لەم چەشنە، هەوایهکی تازە بۆ نێو کۆمەڵ دەگۆزیتەوه و دەرفەتیکیش دەخاتە بەردەم کۆمەڵە ی رۆشنییری تا بە نامادەییەکی باشترووه بۆ داهاوو، پلان و بەرنامه داڕێژیت. راستە نێمە ی کورد لەم بوارەدا هێشتاکە خاوەن ئەزموونیک ی دوور و درێژ نین و بگرە لە سەرمتادین، لێ هەنگاوی شیاویشمان ناوه.

بۆ سالانیک دەچیت لە شار و دەقەرە جۆرەجۆرەکانی رۆژەهلاتی کوردستاندا یان لە ریی دەزگە و دامەزراوه فەرمیەکان یانژی ناوەندە سەر بەخۆکانەوه چەندان کۆنفرانس و فینستیقائ بەرئێوە دەچیت. هەر کامە لەم پروداوانەیش بە گۆیرە ی کەشوباکە، هەلگری کۆمەڵە تاییەتمەندییەکن. بەلام ئەوه ی لەم

نیوانه‌دا گرینگه‌ی رووی له دهسته‌ی به‌ریوه‌بهره که تا چهنده له راپه‌راندنی ئه‌رکه‌کانی ئهم پرسه‌هه‌ستیاره‌دا شارزا و پسپوره و به‌پلانه‌وه به‌رمو پیری رووداوکه ده‌روات. تا چهنده له بانگه‌نیشتی میوان و خه‌لکانی رووناکبیر و پسپوری نازاد و سه‌ربه‌خودا بریاربه‌دهست بو خویته‌ی و کرۆکی رووداوکه‌ی به‌لاوه گرینگه.

ده‌قهری هه‌ورامان به هه‌موو پار و به‌شه‌کانیه‌وه له چاو ناوچه‌کانی دیکه‌ی کوردستان (له‌بهر گه‌لیک هۆ و هه‌گهر) له‌م سۆنگه‌وه هه‌ژارتره و ئهو ده‌رفه‌ته‌ی پینه‌دراوه وه‌ک پیویست خۆی له‌م بواره‌دا تاقی بکاته‌وه.

ئوه له‌ حالیکه‌دا به‌هه‌ورامان، ئهو ناوچه‌ی زه‌نگین و ده‌وله‌مه‌نده‌ی کوردستان دێته ئه‌ژمار که خاوه‌نی میژوو و چاند و کولتووریکی دیرین و ره‌نگه‌لییه و هه‌ر له‌ کۆنه‌وه تا هه‌نووه که به‌هه‌زاران سیما و که‌سایه‌تی دره‌وشاوه‌ی له‌ گه‌لیک بوارداتیدا هه‌لکه‌وتوه که به‌شیکیان که‌متر ئاوریان لێ دراوه‌ته‌وه.

"میرزا ئه‌حمه‌د داواشی" (۱۹۸۰-۱۹۰۵)، یه‌ک له‌ که‌سایه‌تییه دیارانه‌ی ئهم ناوه‌ی نیشتمان دێته ئه‌ژمار که به‌داخه‌وه له‌ خودی ناوچه‌که‌ی خۆشیدا غه‌ریب ده‌نوینیت و که‌متری له‌سه‌ر نووسراوه. بو چهند سالیکی ده‌چیت که "تویژینگه‌ی کوردستاناسیی زانستگه‌ی سنه" باسکی هه‌یمه‌ته‌ی لێ هه‌لمه‌لیوه و تا ئیستا چهند کۆنفرانسیکی له‌م پێوه‌ندییه‌دا به‌ریوه‌ بردوه. به‌ریوه‌بردنی کۆنفرانسیکیش بو شاعیر و سیمایه‌کی ناوچه‌ی هه‌ورامان جیی پیزانین و ده‌ستخۆشیی فره‌وانه. وه‌ک خودی به‌ریوه‌برانی کۆنفرانسه‌که ئیشاره‌تیان پێداوه، نزیکه‌ی شه‌ش

بهردهوام پاته دهکرایهوه که گوايه پئويسته ميرزا ئهحمهد و کهسايهتبييهکانمان به ههموو ئيران بناسيندرين که ئهرچي وهک خودي خوّم به چاويکي ئيريني سهيري ئهم پرسه دهکهم بهلام ئهمه راستيهکي حاشاههئنهگره که نهک کوّمهئگهي ئيراني بگره کوّمهئهي روشنبيري ئيرانبيش هرگيز فهرهنگ و چاندي کوردي له لاي نهبووهته پيروشيکي نهک سرهکي بگره لاوهکبيش و تهنانهت فره جاريش به هررهشه دادهنريت. بهئگهبيش لهم پئوهندييدا يهک و دووان نين. ديويکي ئهم پرسه، راست دريژکراوهي سياستهه دزيوهکهي رژيمي پاشايهتبيي همهه رهزا پالهوي(۱۹۸۰-۱۹۱۹) له ههمبهر ميژوو و کولتووري کورده که ئهو سردهمه له ربي سيمايهکي ناسراوي وهک "رهشيد ياسمي"(۱۹۵۱-۱۸۹۶) يهوه جييهجي دهکرا.

پينجههه، بهريوهچووني پهئيلهکان له دوو هوئي جياوازا بوو که ئهرچي دهرفتي دهخسته بهردهه بهشداربووان به گويرهي حهز و ويستي خو بريار بدن بو کامه پهئيل پشکدار بن، لي لهبهر چهند هوکارنيک، ئهم پرسه بو خو بشنوييهکي له کوئفرانسهکهدا دروست کردبوو.

شهشههه، قهرهبالغبووني ناوهروک و بهرنامهي کوئفرانسهکه بوو که هيچ پئويستي نهدهکرد ئهو ههموو وتار و بابهت و وتار بيژهي تييدا جي بکريتهوه هر ئهمهبيش به لايهنيکي لاوازي کوئفرانسيکي زانستي دادهنريت.

حهوتهم، سههراي ئهوهي بهريوهبههرا ناماژهيان بهو خاله دهدا که گوايه نزيک به شهش مانگيکه بهو رووداوهوه سههراي بهلام له باري راگهيانن و ميدياييهوه کاريکي نهوتوي بو

نه کرابوو، ته نانهت له نيو خودی شاری سنهدا بهز حمصت دوو لافیته و پارچه نووست بهر دیده دهکوت که بو کونفرانسه که په لکښت بکات. به واتایه کی دی، به شیکي فرهی رږژ نامه نووس و میدیاکاران هر ناگاداری رووداوه کیش نه بوون. نهوه له حالیکدایه له سر لافیته ی خودی کونفرانسه که به "کونفرانسی نه ته وهی" ناوډیر کراوه!

هه شتم، نه مه و ته ی سهر زاری بهر یو بهرانی کونفرانسه که بوو که نیمه ده مانه ویت نهک له ناستی کورده واری بگره له هه موو نیراندا میرزا نه محمد داواشی بنا سینین که چی زور بهی به شدار بووان رووی له خودی بهر یو بهرانی زانستگه و به شیکي گولچنکراو و هره که می روونا کبیرانی ناوچه ی ههورامان (روانسر، جوانرږ و پاوه) بوو. به واتایه کی راستتر، نووسر و رږژن بیریکي دهقهر و ناوچه کانی دی کور دستانت له کونفرانسه که دا بهر دیده نهکوت که نه مه راست بهر یو بهرانی بانگه وازه که ی نه م بهر یو بهرانی بهر یو بهرانی بوو باز نه که بهر فرمه و انتر بکریت و نووسر و روونا کبیری فره تر بو کونفرانسه که بانگه و انتر بکریت (نه گهر ته نی وهک به شدار بوویش بیت).

سهر رای نه م خالانه به لام هه همیشه یهک له به شه بالکښه کانی فنیستیکال و کونفرانسه کان رووی له به شی پهراویزه که هه لیکي شیاو بو به شدار بووان به مه بهستی ناشنا بوون به سیما و که سایه تیه جوړ به جوړه کان دهره خسینیت. زور جار پرسه جیا وازه کانی بهر باس له کوړ و دانیشتنه کانی پهراویزی نه م چه شنه جفین و کو بوونه وانه، گهرم و گوړ تر له خودی کو نگره کان دهنوینن و دهره تیک بو به شدار بووان دروست

دهبیت تا پیکهوه بکهونه گفتوگو و باسوخواس و بیر و
 راگورینهوه. هەر ئهم پرسهیش دواتر کۆنفرانس و کۆبونوهی
 دیکهی بهدوادا دیت. گهرهک ئماژه بهم خالهییش بدریت که
 ژمارهیهک نووسهر و توێژهری وهک حهمهر شهید ئهمینی، سهیید
 ئیسماعیل حسینی، محهمهد به عقووبی، ئه کرهم و له ده به گی، سابیر
 عهزیزی، عوسمان نووری، عه دالهت که ریمی و هتد له
 په نێله کاندا پشکدار بوون و له سه ر لایهن و ره ههنده جیاواز هکانی
 ژیان و شیعهر و که سایه تیی ئه ده بیی میرزا ئه حمه د داواشی
 قسه یان کرد. ههروه ها کۆنفرانسه که چه ندان و تار بیژی شی له خۆ
 ده گرت که له و نیا نه دا ده کریت ئیشارهت به دینه کهسانی وهک
 محهمهد عه لی سولتانی، سه یید موع ته سه م سه ییدزاده ی
 هاشمی، یادگار که ریمی، حسین محهمهدی (کوری
 شاعیر)، مه سه وود بینه نده و هتد.

کۆنفرانسه که به هه موو خاله ئه رینی و لاوازه کانی هوه کۆتایی
 هات؛ ئومیده بو له مه به دوا کۆنگره ی به پیژتری به دوادا بیت.

جیی ئماژه پیدانه ناوهندی توێژینه وه ی کوردستانناسی سالی
 ۱۳۷۹ی هه تاوی (۲۰۰۰) له سه ر ره زامه ندیی به شی
 توێژینه وه ی وه زاره تی زانست، توێژینه وه و ته کنۆلۆژیای
 ئیران، گرووی توێژینه وه یی زمانناسیی و توره ی کوردی
 دامه زرا و چالاکیی فه رمیی خۆی ده ست پی کرد. دواتر دوو
 لقی توێژینه وه یی "لیکۆلینه وه له سه ر میژوو و فه ره هنگی
 کوردستان" و "لیکۆلینه وه ی ستراتژیک و په ره پیدانی کوردستان"
 هاتنه ئاروه و ریه ندانی سالی ۱۳۹۴ی
 هه تاوی (۲۰۱۶)، مۆلهت بو توێژینه گی کوردستانناسی
 ده رچوو.

پنویسته ئامازە بەم خالەیش بدریت وەک لە دیوانەکەى شاعیردا هاتوو، میرزا ئەحمەد داواشى، کورری محەممەد، سالى ۱۳۲۳ى كوچى (۱۹۰۵) لە شارى "روانسەر"ى رۆژەلاتى کوردستان لەداىک دەبیت.

(دیوانى میرزا ئەحمەد داواشى، ل ۱۴)

میرزا ئەحمەد دواتر بۆ بەرزکردنەوهى ناستى و شىاریى خۆى لە چەند بواریکدا روو لە چەند گوندیکى ئەم ناوە دەکات و وەک لە خودى دیوانە چاپکراوەکەشیدا نیشارەتى پێدراوه، تا دوا سالى ژيان لە گوندى "کانى خيران"دا دەمینیتەوه. میرزا ئەحمەد، پێوەندییهكى نزیکى دەگەل ژمارهیهک شاعیر و نووسەرى ناسراوى وەکوو سەید تايەر هاشمى (۱۹۹۱- ۱۹۱۵)، شیخ

نەقشبەندى (۱۹۳۰)، محەممەدعلی سولتانى (۱۹۵۷) و هتد بووه. يەك لە خەسلەت و تايهتەندییه سەرەکیهکانى شیعەرى میرزا ئەحمەد داواشى رووى لە نزیککردنەوهى زار و بنزارهکانى زمانى کوردییه که ئەم پرسە بۆ ژمارهیهک بە ناو نووسەر و توێژەرى ئیستا لە دەقەرى هەوراماندا که سەد مخابن لەبەر ناشارەزایەتى یان هەر هۆکارىكى تەماویى دى، دەیانەویت کەلین بخەنە نۆ زمانى کوردییهوه، زۆر جیى تیرامان و سەرنجراکێشه. شیعەرى ئەم شاعیره، باشتەرىن بەلگە بۆ سەلماندى ئەم راستییه دیتە ئەژمار که زمانى کوردى، دارىكى پر لقوپییه که هەر کامه لە زار و بنزارهکانى دەبنه مایهى دەولەمەندیى خودى شادارەکه.

سەرەنجام ئەم مەزگىلىدىكى ئىشقا ئىشلىتىش ۱۹۸۰ كۆچى دىۋانى
دەكەت ۋە لەسەر ۋە سىيەتتىكى خۇي، لە ئارامگەھى "سەرۋەيس" ۋە لە
تەننىشەت مەزگىلى "ۋەيسى قەرەنى" دا دەنئىزىت.

بۇ ۋەتەن دەشەتتە كە "سەرۋەيس" دەكەۋىتتە بەشى رۇژ ھەلەتتى
كوردستان ۋە بەسەر بەرزايىيەكەۋە لە نىۋان جادەكەھى رۋانسەر -
كردمانشاندایە ۋە نىزىكەھى ۷ كىلۇمەترىك لە جادەھى سەرەككىيەۋە
دوورە. ۋەك دەگوتىت مەزگىلى "ۋەيسى قەرەنى" لەۋىيە.
سالانەش بە ھەزاران كەس بۇ ھاتنەدى مەزگىلى، رۋو
لەۋىندەرى دەكەن.

ھىجران

تا كەھى لە ھىجران دوورىتتە بىنالم؟

تا كەھى بى مەيلى، ھاۋار ۋە مالم؟

تا كەھى چۈن "فەرھاد" ناھر بىشۇ لىم؟

بىدىنى چۈن تۇ، باۋەر نەكا پىم

ھەر مەن چۈن فەرھاد ئاۋارەھى چىنم

شەھىد شەيداي، شىۋەھى شىرىنم

ھەر مەن پەرى تۇ، ھوون دل ۋەردم

ھەر مەن پەرى تۇ، گرانەن دەردم

نە نە ۋە راسى، راز نەباتەكەم

بوۋىرە چىشەن، تەقسىراتەكەم

هەر من چون مهجنوون، وهیلان هەردم
زەلیل و زار و زەبوون و زەردم
تو بیت وه "تەرسا"ی لاو شیوه شیرین
من بیم وه "سەنعان"، دەیری بیم له دین
من هەر له سەفە، تو له جەفا بیت
گونای من چێشەن، ویت بیوهفا بیت
(دیوانی میرزا ئەحمەد داواشی، ل ۲۱۹)

ژێدەر:

دیوانی میرزا ئەحمەد داواشی، کۆکردنەوهی حسین محەممەدی
و پێداچوونەوهی حبیبوڵلا کەرمی، تاران، پەخشکاری
ئێحسان، چاپی یەکەم، ۱۳۸۹ی هەتاوی